

LELKI BÉKESSÉG

Jn 14, 27

Jézus köszöntési formája: Békesség néktek! Ezzel köszönt be a világba: Dicsőség a magasságos mennyben Istennek és a földön békesség a jóakarátú emberek között! És ezzel búcsúzik is ki a világból: „Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek; nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!”

Békét ad Jézus, de nem amint a világ adja. A világ a lakat és a kulcs békéjét, nyugalmát adja. Ezzel szemben Jézus a becsületesség békéjét köti a lelkekre. Mert hát jelent-e igazi nyugalmat a bezárkózás? Megszívlelendő ugyan a közmondás, „Aki jól zár, jól nyit; biztosan fekszik és biztosan kel, ki magára zárja ajtaját.” Nyugodtabban indul el otthonról és reményteljesebben tér haza, ha jó lakatkulcsot hordoz magával. Számptalan tapasztalatunk van arra, szükséges és hasznos az elővigyázatosság. Mert alkalom szüli a tolvajt, nem szabad alkalmat adni a gyenge jelleműnek, hogy kísértésbe essék; nem szabad tápot adni a nyolcadik parancsolat áthágásához. Nap-nap után újságolják napilapjaink, hogy miként cserélnek gazdát nagy vagyonok, miket kilenczáros páncélszekrényben őriznek, hátha még lakat és kulcs sem volna. A kulcs és a lakat azt a célt szolgálja, hogy ne nyugtalankodjék a tulajdonos szíve és ne féljen, és lám, mégis van ok nyugtalanságra és a félelemre.

Ezzel szemben Jézus békéje a becsületesség békéje. Becsületes emberek kellene a lakatok mellé, vagy azok helyett! Angol megállapítás, hogy legjobb üzlet a becsületesség, következőleg a legrosszabb üzlet a becstelenség. Hiábavaló védeni a becsületet, ha az nincsen! „A becsületen esett foltot nem viszi ki semmi mosószer, csak a megbánás és a jóvátétel!” Ezt a felfogást ismeri széles körben az emberiség, de jézusi békét és nyugalmat akkor biztosít, ha gyakoroljuk is.

A kulcs és a lakat békéjéhez hasonló a várfalak, bástyák nyújtotta béke. Ebből is bőven adott a világ, különösen a múlt történelme során. A béke zálogát látták benne a múlt politikusai és hatalmasai. Nagy költséggel, óriási áldozatokkal nagy várfal rendszereket építettek különböző országok. Ilyen volt a kínai fal, melyet a kínaiak építettek északi szomszédaik ellen, Jézus születése előtt 300 évvel. 2400 km hosszú, átlag 10 m magas, 5—8 m széles, őrtornyokkal, kapukkal ellátva. Ma már nagyjából romokban hever, csak műemlék értéke lehet. Ilyen sorsra jutott a többi várfal is, egész a berlini falig!

Jézus nem a várfalak békéjét kívánta a világra hagyni. Mert bizony a várfalak alatt is nyugtalankodott eleget és félt a szív. Van azonban egy erős fal, mely mindeneket felülmúló erődítmény, melyet be akart építeni ő is, mint minden próféta az emberi szívekbe. Várfal, mely évezredek óta áll a világban, a világ felett, mint az emberi boldogság végső és örök fundamentuma. Erről az erős falról zsoltárokból, zengő szóval, zengő versekben száll a dicséret szájról-szájra, szívtől szívig, lélektől lélekig: „Erős várunk nekünk az Isten, és pajzsunk ellenség ellen. Megszabadít veszedelmektől melyek ránk jönnek mindenfelől“.

Ez a hitnek hatalmas védelmi rendszere. Ezt adja Jézus követőinek. Mikor háborog a lelked, mikor úgy érzed, hogy minden ellened szegül, ellened lázad, mikor elhagynak és terhed roskadozva viszed, nyitd fel a Bibliát, meglátod, kinyílik ez az erős vár, biztonságot nyújt, menedéket ad; és megtelik jézusi nyugalommal, békével lelkivilágod. Jézus is így nyitotta fel első názáreti prédikálása alkalmával Ézsaiás könyvét és olvasta a sokaságnak és önmagának:

„Az Úristen lelke van énrajtam, azért, mert felkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak; elküldött, hogy beköszem a megtört szívűeket, hogy hirdessem, a foglyoknak szabadulást és a megkötözötteknek megoldást. Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét, és Istenünk bosszúállása napját; megvigasztaljak minden gyászolót“ (61.v.).

Ez lett Jézus életprogramja. Ezt cselekedte utolsó leheletig s ezzel adott nyugalmat, boldogságot azoknak, akik reá hallgattak.

Nyitd fel te is Ézsaiás könyvét s olvasd az 57. r. utolsó versét, mert ez mindenkinek szól, akit szinte elhagyott már a hite:

„Nincs békesség, szól Istenem, a hitetleneknek“. A legtöbbször nem a környező világ kegyetlenségében van a legnagyobb baj, hanem a hitetlenségben. Ezt kell felszámolnod Jézus szellemében, hogy testamentumából te is részesedj. Mintha a te személyes lelki nyugalmad érdekében írták volna ezt a próféciát. Olvasd: „a veszedelem elől ragadtatik el az igaz“ (1.v.); „ki bennem bíz, örökségül bírja a földet és örökli szent hegyemet“ (13.v.); „Magasságban és szentségben lakom, de a megrontottal és az alázatos szívűvel is, hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét“ (15.v.); „Békesség, békesség a messze és közellevőknek... és meggyógyítom őt“, „És a hitetlenek olyanok, mint egy háborgó tenger, mely nem nyughatik, és amelynek vize iszapot és sárt hány ki. Nincs békesség, szól Istenem, a hitetleneknek“ (19--21.v.).

A háborgó tenger említéséről jut eszembe, amit Amundsen híres sarkkutatóról jegyeztek fel. Amundsen hosszú tengeri útjára könyvei nagyrészét is magával vitte. Mikor azonban süllyedni kezdett a hajó, sokmindent együtt, könyveit a tengerbe dobálta, hogy tehermentesítse a hajót, amennyire lehet. Egyetlen könyvet nem dobott a tengerbe,

a Bibliát. Ha a Bibliát kidobnám, mondotta sorstársainak, mintha hitemet dobnam ki, s a lelkem is elsüllyedne.

Igen: erős várunk nekünk az Isten és erős pajzsunk a Biblia. Ezt a hitet meg kell tartanunk, hogy ez a hit minket is megtartsen. Bármint háborog életünk tengere, nem vetjük el magunktól, mert tudjuk, hogy ez a könyv nem teher az embernek, mint ahogy nem teher a mentőőv sem a süllyedő hajón, de megtartó erő, végső menedék.

A törvényt betölti Jézus, de ezt nem úgy adja, mint a világ, a világi törvények kényszerével, vagy diktátor parancsával, hanem szere tettel. Még a Tízparancsolat örökérvényű tételeit is kettőre egyszerűsíti: „Szeresd az Urat a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből, és szeresd felebarátodat, mint magadat“.

Tagadhatatlan, hogy az ember békéjét és biztonságát a törvények is biztosítják. Törvénycikkek sokasága tartja egyensúlyban a társadalom rendjét, biztosítja az élet zavartalan menetét. Különböző alkotmányok megjelenése egy-egy korszakot nyitott meg az emberi jogvédelem történetében. Létfonosságú kívánalom a törvénycikkek betartása, alkalmazása; mégha vannak is hibák benne, a társadalmi stabilitás sarkkövei. Jézus értésére adta a világnak, hogy nem akarja eltörölni a törvényt, a Sínai hegyen kőbevésett törvényeket, de nem tűzzel-vassal, keresztfával, hanem a lelkek újjászületése által kell levetközni az ó-embert és felöltözni az újembert! Becsületessé tenni az embert, valláserkölcseleg újjá-nevelni, hogy szabadakaratóból cselekedje a jót, töltsse be a törvényt. Hogy ne kelljen nyugtalanodnia a szívnek és ne kelljen félni, végre, a mai világban sem.

A Jézus szerinti új ember nem fél az Istentől, mert az Isten szeretet; nem fél az embertől, mert mindenki Isten gyermeke s így testvérek vagyunk; nem fél önmagától, mert „egy istenarc van eltemetve benne“ is; nem fél a büntől, mert Jézus megmutatja, mi a bűn s hogyan lehet azt elkerülni; nem fél a haláltól, mert tudja, hogy akár élünk, akár halunk, Istenéi vagyunk.

Ilyen félelemmentes jézusi békességre és nyugalomra törekedjünk most és mindörökké! Amen.

Kovács István

MI LELT TÉGED, HÁGÁR?

1Móz 21,14—19

Megpróbáltatások és fájdalmak tövises útja a Hágaré. Az otthonából elűzött, menedéket keresve bújdosó anya útja, akinek egyetlen magával menekített kincse: a gyermeke. Gyöngye vállait nem húzza súlyos teher,